

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.21.147/2017/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Vidéki László ügyvéd által képviselt **felperes neve(címe)** szám alatti lakos felperesnek – a **jogtanácsos neve (címe)** által képviselt **III. alperes neve** III. rendű alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és nemvagyoni kártérítés iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 2017. november 9. napján kelt 25.P.20.528/2017/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán folyamatban lévő másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg a III. rendű alperesnek 10.000,- (Tízezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A felperes 2010. október 30-2013. szeptember 6. között előzetes fogvatartásban volt, illetőleg börtönbüntetését töltötte. Elhelyezésével összefüggésben a **(város neve)**-i Törvényszék 25.P.20.817/2015. számú perében keresetet terjesztett elő emberi méltóságának megsértése miatt, melyben nemvagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az **(I.rendű felperes neve)** I. rendű, a **(II.rendű felperes neve)** II. rendű, valamint a **(III.rendű alperes neve)** III. rendű alpereseket. A bíróság 37. sorszámu ítéletével a III. rendű alperessel szemben a pert megszüntette, míg az I. és II. rendű alperesekkel szembeni keresetet elutasította. A felperes az ítélet részbeni megváltoztatása, ennek körében kizárólag a III. rendű alperesre vonatkozó permegszüntető rendelkezés hatályon kívül helyezése érdekében fellebbezéssel élt, a döntés a további alperesekre jogerőre emelkedett. A Szegedi Ítéltábla Pf.I.21.308/2016/6. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezését hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. Indokolása szerint ha a felperes nem az őt megillető igényt érvényesíti, vagy nem azzal az alperessel szemben támaszt keresetet, akivel jogviszonyban áll, a jogvitát érdemben kell elbírálni és nem kerülhet sor a Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontja, illetve a Pp. 157. § a) pontja alapján a per megszüntetésére.

A megismételt eljárásban a felperes keresetét változatlanul fenntartotta, míg a III. rendű alperes annak elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában hangsúlyozta, jelen esetben nincs olyan szabály, amely az államigazgatási szerv esetleg fennálló felelőssége esetén az állam helytállási kötelezettségét tenné elsődlegessé. A közhatalmi jogkörben eljáró állami szervek önálló

jogképességük folytán önálló kártérítési felelősséggel rendelkeznek. Amennyiben az állam valamely szerve a rá vonatkozó jogszabályokat megszegi és ezzel kárt okoz, a polgári jogi kárkötelem az önálló jogalanyisággal rendelkező állami szerv és a károsult között jön létre. Az állam közvetlen kártérítési kötelezettsége kizárólag kártelepítő jogszabályi rendelkezés alapján áll fenn a jogszabály által meghatározott körben. Mivel a felperest a III. rendű alperessel szemben érvényesített jog jelen perben nem illeti meg, a kereseti kérelmet elutasította.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatása és a kereset szerinti döntés meghozatala érdekében. A 2013. évi CCXL. törvény 5. § (1) bekezdése alapján kifejtette, a alperes nevéfeladata a jogszabályoknak megfelelő körülmények biztosítása a büntetés-végrehajtási intézetekben.

A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai szerinti helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból levont jogi következtetése is helytálló, ezért ítéletét az ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján, helyes indokai szerint hagyta helyben.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki:

A káresemény idején hatályos 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 339. § (1) bekezdése és 349. § (1) bekezdéseinek alkalmazása szempontjából államigazgatási jogkörben okozott kárnak csak az államigazgatási jellegű, tehát a közhatalom gyakorlása során kifejtett szervező-intézkedő tevékenységgel, illetve ennek elmulasztásával okozott kárt lehet tekinteni. E tevékenységet az állam önálló jogi személyiségű, önálló felelősségű szervein keresztül fejt ki. Ha ennek során éri kár a károsultat, azt az adott szervvel és nem az állammal szemben érvényesítheti. A Kúria ezt az álláspontot több döntésében is részletesen kifejtette (Kúria Pfv.IV.20.680/2012/4., Pfv.IV.21.654/2015/11., Pfv.III.20.356/2017/3.). A rPtk. 28. § (1) bekezdése szerint ugyanis az állam a vagyoni viszonyok alanyaiként minősül jogi személynek, kártérítési felelőssége kizárólag a vagyoni jogviszonyok körében áll fenn, ilyen minőségében viszont személyiségi jogot nem sértett, kárt nem okozott. Az állam közvetlen kártérítési felelőssége csak akkor vizsgálható, ha jogszabály kifejezetten így rendelkezik. A fellebbezésben hivatkozott, a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény rendelkezései a kereset tárgyává tett jogsérelmek tekintetében nem alkalmazhatóak, mert az 2015. január 1-jén lépett hatályba. A megjelölt sérelem kapcsán pedig az állam helytállási kötelezettségét kimondó – korábbi – jogi szabályozás nem létezik, az állam nem lépett, nem került közvetlen jogviszonyba a felperessel. A felperes tehát a bv intézettel fennálló jogviszonyban érvényesíthette a fogvatartással kapcsolatos jogait.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles a III. rendű alperes másodfokú eljárásban felmerült jogi képviseletével összefüggő költségének viselésére, melyet az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) és (6) bekezdései alapján a kifejtett munkával arányosan, mérlegeléssel állapított meg. Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2018. április 23.

Dr. Kiss Gabriella s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Bálint Attila s.k.
táblabíró